

**СЕМАНТИЧНИЙ РІВЕНЬ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ.
ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ СЛІВ АРАБСЬКОЮ
ТА НІМЕЦЬКОЮ МОВНИМИ ОСОБИСТОСТЯМИ**

Зроблено спробу дослідити в міжкультурному аспекті сприйняття слів з точки зору німецької мовної особистості та їхню відповідність арабському розумінню. Такі мовні відмінності часто виявляються в ході комунікативного процесу, що пояснює використання мовних дій та тлумачення використаних слів. У результаті наявні сприйняття усвідомлено проявляють певні культурні, релігійні, соціальні, національні та мовні особливості учасника комунікації. У таких сприйняттах перетинаються різні понятійні системи та виявляються різноманітні нові асоціації. Через сприйняття німцями арабських слів вивчається мова цієї культури, оскільки мова відображає перш за все культуру певної мовної спільноти. Значення таких слів досить часто розуміється неправильно, тому що їхнє вживання не відповідає нормам / традиціям іншої культури або соціальної групи. Сьогодні ця проблема актуальна при взаєминах між арабською та німецькою мовними особистостями. До появи різних тлумачень слів арабами та німцями призводить значна кількість факторів, які постійно тісно пов'язані з комунікативним процесом, наприклад, культурні, соціальні, релігійні та політичні події, які визначаються обопільними взаємодіями та історичними відносинами між німецьким та арабським суспільствами. Уживаючи арабські слова, представники німецької мовної спільноти по-різному розуміють їхні значення: можуть дещо прикрасити значення слова, або інтерпретувати його правильно, або ж привнести неоднозначний та некоректний зміст, як це часто трапляється, коли прагнучи показати свою обізнаність, комуніканти вживають іншомовні слова дещо на свій манер. Формування та розвиток мовної особистості людини відбуваються перш за все через процес інтерпретації значень слів, оскільки інтерпретації цих понять розуміються як важлива складова її мовної індивідуальності.

Важливість соціальних факторів для формування та сприйняття мовної особистості полягає в тому, що мова середовища індивіда передається йому через соціальні та мовні взаємодії.

Ключові слова: міжкультурна комунікація, мовна особистість, інтерпретація, сприйняття, міжкультурна семантика, інтеракція.

Постановка наукової проблеми та її значення. Через відчутне культурне та мовне розмаїття людських суспільств постійно виявляються різні властивості індивіда, які не лише зображають його спосіб життя і традиції у всіх сферах, а й роблять зрозумілими його підхід до мовної поведінки та інтерпретації вжитих слів і виразів. У процесі вербального використання мови ми сприймаємо ці властивості (культурні, національні, релігійні, соціальні, мовні), у яких перетинаються різні концептуальні системи і які тісно пов'язані з навколишнім середовищем осіб та їхніми соціальними групами.

Актуальність статті полягає у тому, що мовна особистість розглядається на рівні міжкультурного аспекту міжособистісного мовного спілкування, тобто досліджуються поведінка і формування мовної особистості в різних культурних та національних середовищах, які мають різні світосприйняття, системи знаків та параметри.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Існуючі дослідження в лінгвістиці визначили статус існування мовної особистості та запропонували низку методів її дослідження та типології, наприклад: *Psychologische Analyse der Sprachpersönlichkeit* (Sakharni, 1994); *Soziologische Analyse der Sprachpersönlichkeit* (Klapp, 1964; Goroshok, 1998; Otchebkowa, 1999); *Ethnosemantische Sprachpersönlichkeit* (Workachew S. G., 1996); *Elitesprachpersönlichkeit* (Sirotnina O. B., 1993); *Semiologische Sprachpersönlichkeit* (Baranow A. A., 2006; Karaulow Y. N., 1987), *Sprache, Sprechen und Persönlichkeit* (Prochorow J. E., 2004) та ін.

Мета і завдання статті. У цьому дослідженні ми приділяємо значну увагу міжкультурному аспекту феномена мовної особистості, оскільки онтогенез формування

мовної особистості часто починається з багатоступеневого динамічного процесу. Пізнання культур через інші культури відбувається безперервно. Мовна особистість розпізнає/сприймає міжкультурні феномени та розглядає їх у порівнянні з власною культурою для покращення власної здатності до міжкультурної комунікації та щоб дізнатися про характер наявних в інших культурах картин світу. Метою статті є дослідити, як прагматичне вживання понять може об'єднувати або, навпаки, віддаляти мовні спільноти. Для цього нам потрібно виконати такі завдання: визначити, що спричиняє непорозуміння в міжкультурній комунікації; пояснити культурно специфічні значення слів у мовному контексті й пов'язані з ними труднощі порозуміння та конфлікти; виявити особливості мовної особистості, що дозволяють розкрити її вербальні якості та успішно брати участь у міжкультурному комунікативному процесі.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Вивчення різноманітних мовних особистостей в аспекті вживання мови та інтерпретації значень слів у всіх контекстах приводить нас до аналізу значень понять, що належать різним культурам та народам. Адже слова в будь-якій мовній спільноті інтерпретуються та сприймаються інакше, що може призвести до непорозумінь та роздратувань. Це, наприклад, слова *Familie, Kopftuch, Weihnachtsbaum, Burka, Liebhaber, Weiberhof, Ehre, Dschihad, Holocaust, Niger, Nazi, Hidjab, Schwein, Salat, Moschee, Kirche, Synagoge, Ehre, Waschbecken, Gotteshaus, Mekka* та ін.

Кожен із наведених прикладів належить до певної мовної особистості та дозволяє нам за основними особливостями визначити, про кого йдеться, – араба, німця, француза... Довготривале використання цих слів у повсякденному спілкуванні в цілому відображає культурну, національну та мовну приналежність учасника комунікації.

Підкреслимо, що формування та розвиток мовної особистості відбуваються перш за все через інтерпретацію значень слів, оскільки інтерпретації понять – важлива складова мовної індивідуальності.

Важливість соціальних факторів для формування та сприйняття мовної особистості полягає в тому, що мова середовища індивіда передається йому через соціальні та мовні взаємодії [14, 31].

Успішне сприйняття значень слів та спілкування без порушень означає адекватно діяти й реагувати з соціально-культурного погляду в комунікативних ситуаціях та доступно й правильно сприймати і говорити відповідною мовою. Адже під комунікацією між людьми розуміються не лише мовні дії, а й інтерактивна соціальна поведінка, скерована або на розуміння рецептів або на відтворення продуктів інформації. Поза соціокультурними контекстами лише обмежено можлива правильна інтерпретація значень слів [13, 23].

Д. Фішманн також наголошував, що культурні, національні, релігійні та мовні особливості й уявлення особистості передаються через використання мови та її контекстуальні інтерпретації, які відіграють вирішальну роль у формуванні відчуття належності до певної культури чи суспільства [4, 15].

Виявлені культурні та національні особливості мовної особистості насамперед вказують на стиль вербальної комунікації, у якому зміст уживаних комунікантами слів не завжди відповідає цим словам, тобто слово включає різноманітні значення, проте зміст дещо різниться, оскільки ті значення відрізняються від однієї культури або мовної спільноти до іншої.

Крім того, учасники спілкування вносять в інтеракції культурно своєрідні форми і конвенції, які варіюються в різних культурах і визначають основні характеристики мовної особистості. Це призводить до величезної кількості непорозумінь. Більшість учасників комунікації не усвідомлюють, що манера їхнього спілкування є наслідком конвенцій, яких вони навчилися під час соціалізації у конкретному культурному контексті [7, 70].

Комунікантами також завжди передбачається двостороннє вживання певних культурно

специфічних слів. На відмінності мовних особистостей у всіх сферах вказують культурні та мовні засоби вираження. Якщо значення слів несуть чітко виражений культурний та мовний характер, нерідко виникають проблеми з порозумінням, особливо коли йдеться про дві мовні особистості, що належать різним суспільствам. Так ми виходимо на міжкультурну семантику, завдання якої – пояснити як культурно специфічні значення слів у мовному контексті, так і пов'язані з цим труднощі порозуміння та конфлікти.

Такими культурно специфічними словами рідко однозначно виражаються наміри мовця. Радше існує ціла низка слів, визначеним наміром яких є просто висловитися. З іншого боку, вираження певних мовних актів підлягає чітко визначеним культурним та лінгвістичним обмеженням. Так, наприклад, у деяких країнах вважаються неделікатними явні заперечення, категоричні узагальнення чи твердження. Німецька мовна особистість характеризується безпосередністю, прямою, точністю, особистою незалежністю та раціональністю [11, 60].

Мовні проблеми в міжкультурних комунікативних ситуаціях можуть також бути викликаними лексико-семантичною інтерференцією. Часто використовується слово без визначення його точного значення і культурно специфічної основи, або елемент іноземної мови передається на іншу на основі подібних чи наближених значень та графо-фонетичних форм з інших мов. Проте уживане чи передане слово не вписується в якусь конкретну ситуацію, що може призвести до неправильного тлумачення, непорозуміння або нерозуміння. У міжкультурній комунікації на такі проблеми варто особливо зважати, тому що при вживанні культурно специфічних слів активуються різні семантичні фрейми та певні поняття, наповнені різними значеннями. Лексичні одиниці є складовою культурно семантичної мережі й, таким чином, повинні розглядатися в постійній залежності від їхнього культурного занурення [5, 119].

Отже, що це за культурно специфічні слова, які впливають на слововживання та його значення? Чи представляють вони правдивий образ мовної особистості? Чи можемо ми характеризувати мовну особистість лише на основі уявлень та відчуттів, що викликають ці слова? Яких непорозумінь можна гникнути?

Щоб відповісти на ці та інші питання, спробуємо проаналізувати деякі слова, які можуть зашкодити спілкуванню і вплинути на справжній образ мовної особистості.

Як приклад наведемо значення німецького слова *Freund*, яке відрізняється від подібного англійського *friend*. У німецькій мові цим словом позначають когось, із ким мають тісний зв'язок, проте в англійській слово *friend* означає будь-кого, з ким існують взаємини, незалежно, чи поверхові, чи тісні, чи інтимні [7, 63].

Широко відомим є наведений Л. Вейсгербером приклад. У німецькій мові один іменник *Onkel* позначає дядька – брата батька чи матері. У латинській є два різних слова – “*patruus*” *Vaterbruder* (брат батька) та “*avunculus*” *Mutterbruder* (брат матері). Хоча, звичайно, німці можуть відрізнити брата матері від брата батька, як і римляни мали здатність до узагальнення слів, проте одиничне в одній мові в іншій може мати два відповідники [9, 56].

Крім того, мовні проблеми зумовлюються недостатнім володінням денотативних та конотативних мовних значень. Мова, яку люди створили для задоволення своїх потреб у взаємодії, несе в собі створені культурою значення, як імпліцитні, так і експліцитні. На основі семантики найбільш акцентується денотативне значення слова чи фрази, які є експліцитними і сприймаються легко й зрозуміло. Конотативне значення, що значною мірою культурно детерміноване і зазвичай не виражене експліцитно, часто незнайоме не-носіям мови. Ми погоджуємося з Р. Хаузером, який зазначив, що як і вивчена іноземна мова завжди буде для нас іноземною, спілкуючись якою ми все ж не можемо безпосередньо розпізнати мовні реалії, так само ніколи не зможемо дійсно зрозуміти контекстуальні значення іншої культури [9, 59].

Можна легко зрозуміти лексичні значення, наведені у довідниках. Але культурно зумовлені значення, що приховані за словом чи групою слів, часто ігноруються користувачем.

Учасники міжкультурної комунікації використовують різні понятійні системи.

Відповідно, труднощі викликає те, що поняття, окрім денотативно-лексичного значення, містять конотативний контекст, до якого входять асоціації, емоції, оцінки (оцінювання). Отже, якщо на денотативному рівні може бути досягнуто порозуміння щодо значення поняття, конотативні відмінності залишаються та перешкоджають порозумінню, впливають на спілкування, причому самі учасники комунікації не усвідомлюють цього джерела перешкод [10, 141].

Також відмітимо, що характеристики власної культури сприяють використанню іноземної мови в міжкультурній комунікації. Її учасники спілкуються рідною мовою одного з них або так званою третьою мовою, що є іноземною / нерідною для обох комунікантів.

Далі ми розглянемо практичне використання деяких культурно специфічних слів, що допоможе виявити національно-культурні особливості німецькомовної особистості.

У релігійному контексті німці використовують слово *Gotteshaus* як синонім понять *Kirche* або *Kathedrale*, що означають освячену будівлю з одним чи більше дзвонами, у якому члени християнської громади правлять службу Божу та спілкуються. Такою, наприклад, виявилася розмова між німцем та мусульманином з арабського світу, коли німець ужив поняття *Gotteshaus* у дещо неправильному значенні:

(1) – *Besuchst Du heute Dein **Gotteshaus**?*

– *Spinnst Du? Dafür soll ich mich finanziell gut vorbereiten!*

– *Wieso denn brauchst Du finanzielle Vorbereitung für den Besuch des Gotteshauses? Bezahlst Du Gebetsgebühr, um dein Gotteshaus zu besuchen?*

– *Das Gotteshaus der Muslime liegt in der heiligen Stadt von **Mekka** und das ist so weit von mir. Deswegen muss ich mich für eine eventuelle Pilgerfahrt finanziell gut vorbereiten.*

– *Na klar, jetzt kapiere ich, – erwiderte der Deutsche. Ich meinte das Gotteshaus, wo die Muslime ihr Gebet regelmäßig sprechen können, – fügte er hinzu.*

– *Jetzt ist mir deine Frage deutlich geworden, – erwiderte der Muslim. Das tägliche Gebet leisten wir in **Moschee**, wo alle Gläubige Allah verehren können [1, 10].*

У наведеному прикладі можна відзначити, що німецькомовна особистість використала слово *Gotteshaus* (дім Божий) для позначення церкви, яку він часто відвідує. Поняттю *церква* в мусульманському світі приблизно відповідає слово *мечеть* (*Moschee*), що позначає будівлю з куполом та мінаретом, де магометани щоденно вшановують Бога (*Allah*), збираючись для спільної молитви. Буквальний переклад слова *Gotteshaus* на арабську мову (*Al-bayt al-haram* – дім Божий) представники мусульманського світу часто пов'язують із містом Мекка (Мекка) у Саудівській Аравії. Там їхнє святе місце, яке побудували пророк Авраам та його син Ізмаїл. Подорож туди називають *Pilgerfahrt* – паломництво і, звичайно ж, вона не вичерпується молитвою.

В Німеччині особливим є вживання слова *Schwein*. “*Du hast Schwein!*” – говорять німці? маючи на увазі щось гарне (наприклад, «тобі щастить!»). Говорять “*Du bist Schwein!*”, маючи на увазі щось погане [15, 64–65].

Араби використовують це слово, коли хочуть похвалити, наприклад: *ein Mann ist stark und kräftig wie ein Schwein!* або *die Landwirten pflügen das Feld wie Schweine* чи *Du strapazierst häufig dem Schwein ähnlich*. Німецька мовна особистість уживає *Schwein* як оцінне лайливе слово для тих, кого не поважають через його поведінку чи спосіб мислення, наприклад: “*Nach deinem Saufen bist Du rundlich wie die Schweine geworden*” або “*Welches Schwein hast Du denn gegessen?*”.

Уявіть собі таку ситуацію: переходячи дорогу, літнього чоловіка з Йорданії ледь не збив автомобіль, що мчався на великій швидкості. Німецька жінка злякалася, побачивши цей інцидент, і з полегшенням промовила до йорданця: “*Da hast Du aber Schwein gehabt*”. Чоловік, на протипагу цій німкені, не розуміє вживання слова *Schwein*, сприймає її слова як образу і відповідно реагує: “*Ich habe doch kein Schwein, Du hast Schwein und ich habe Glück, dass ich kein Schwein esse*”.

Виявляється, що різні розуміння значення слів певної мовної особистості можуть ввести співрозмовника в оману й викликати в нього хибні уявлення та інтерпретації, що призводить до роздратування та порушення порозуміння.

Кожне слово висвітлює мовну та культурну особливість індивіда, який через мову інтегрується в соціальні групи та вказує на свою національну й культурну приналежність в порівнянні з іншими. Під визначенням особливості індивіда за значенням слів ідеться про його сприйняття у межах використаних мовних дій. Через різні значення лексичних одиниць проявляються вербально-комунікативні особливості мовця.

Слово *Familie* позначає в німецькій мові сім'ю, що складається лише з батьків та дітей. Запитуючи "*Hast Du schon Deine Familie besucht?*" або "*Ist deine Familie im letzten Wochenende zu Dir gekommen?*", німецька мовна особистість під *Familie* часто розуміє вузьке, інтимне коло та місце формування почуттів. Для арабів *Familie*, на противагу німцям, не охоплює інтимної сфери, оскільки увесь рід формує сім'ю. Під цим поняттям розуміється перш за все велика родина, до якої відносяться дідусі з бабусями й інші близькі та далекі родичі [4, 54].

Коли німець запитує араба про справи у його сім'ї, араб розуміє по-своєму це поняття і відповідає відповідно:

(2) "*Alles in Ordnung bei Deiner Familie?*" oder "*Hast Du Familie in Damaskus?*" oder "*Ziehst Du dich ohne deine Familie um?*" oder "*Stattet Dir Deine Familie manchmal Besuch ab?*".

"*Ja, gestern statten mir meine Großeltern und Cousinen einen Besuch ab*" oder "*Während meiner Reise in Syrien habe ich mich bei meiner Familie aufgehalten*" oder "*ich ziehe mich nicht weit vom großen Haus meiner Familie um*" [2, 186].

Контекст німецького слова *Familie* висвітлює тісні взаємини індивідів, оскільки німецька сім'я – місце відпочинку та спокою. Це можна визначити як одну з соціальних особливостей німецького суспільства. Це відрізняє німців від арабів, які більше одружуються, мають більше дітей, більше відзначають сімейних свят та підтримують більше контактів з усією родиною у повсякденні [6, 88].

Також не варто залишати поза увагою такий факт: на рівні семантики виникають непорозуміння та роздратування через те, що учасники комунікації вживають слова так, як навчилися в процесі соціалізації в культурно-специфічному та мовному контексті. Вживання слів німецькою мовною особистістю також залежить від співрозмовника. Культурні, національні та мовні особливості можуть бути непоміченими, коли одному поняттю чи стану речей відповідають різні одиниці диференційованих мов (тобто в кожній мові є сталий відповідник, що відповідає значенню, проте має відмінні графо-фонетичні оформлення) [8, 26].

Висновки та перспективи подальшого дослідження. На нашу думку, сприйняття є селективним на основі життєвого досвіду та надає значень, що сприймаються на основі культури. Також зазначимо, що прагматичне використання слів поєднує мовні спільноти і, в той же час, віддаляє одну від іншої, оскільки вербальна комунікація супроводжується непорозуміннями та комунікативними перешкодами. Вони можуть завадити зрозуміти та сприйняти мовну особистість, призвести до уникнення чи припинення комунікації. Для виявлення цих різноманітних особливостей, що відносяться до усіх сфер людської діяльності, необхідно перш за все розкривати свої вербальні якості мовної особистості успішно та беззаперечно.

Різним мовним висловам властиві соціальні, національні та культурні значення, оскільки в них проявляються, наприклад, оцінювання і класифікація учасника комунікації мовцем та вид відносин, який мовець зі співрозмовником вже має чи лише хоче набути.

Представлення соціальних та культурних особливостей німецької мовної особистості не покладає край непорозумінням, бо вони залучені до формування та розвитку національного характеру. Національні непорозуміння проявляються на основі соціальних та культурних властивостей, оскільки культура та суспільство належать певному народу та сприяють його представленню.

Інші приклади зіткнення німецької та арабської мовних особистостей при використанні, наприклад, слів *Ehre*, *Harem–Weiberhof*, *Dschihad*, *Kopftuch*, *Erwachsen* та ін., ми розглянемо у подальших статтях. Також ми плануємо дослідити мовну поведінку і процес формування мовної особистості в іншому культурному та національному середовищі.

Джерела та література

1. Abdel-Qadir G. *Spatzenmilch und Teufelsdreck. Interkulturelles Taschenbuch* / G. Abdel-Qadir. – Berlin : Deutscher Taschenbuch Verlag, 1999. – S. 10.
2. Broszinsky S. *Interkulturelle Kommunikation: Missverständnisse, Verständigung* / S. Broszinsky. – Heidelberg : VS Verlag, 2011. – S. 185–187.
3. Fischer H. D. *Einführung in die deutsche Sprachwissenschaft* / H. D. Fischer, H. Uerpmann. – München, 1999. – S. 81.
4. Fishman J. *Soziologie der Sprache. Eine interdisziplinäre sozialwissenschaftliche Betrachtung der Sprache in Gesellschaft* / J. Fishman. – München : Max Hueber Verlag, 1975. – S. 15.
5. Günthner S. *Diskursstrategien in der interkulturellen Kommunikation. Analyse deutsch-chinesischer Gespräche* / S. Günthner. – Tübingen, 1993. – S. 119.
6. Kaelble H. *Fremde Freunde. Araber, Franzosen und Deutsche vor dem 21. Jahrhundert* / H. Kaelble. – München, 1997. – S. 88.
7. Knapp K. *Interpersonale und interkulturelle Kommunikation* / K. Knapp // *Interkulturelles Management* / Niels Bergemann und Andreas Sourisseaux (Hrsg.). – Heidelberg, 1996. – S. 63.
8. Kühn P. *Interkulturelle Semantik* / P. Kühn. – Köln : Maximilian Verlag, 2006. – S. 57.
9. Kuße H. *Kulturwissenschaftliche Linguistik: eine Einführung* / H. Kuße. – Göttinge : Verlag Vandenhoeck und Ruprecht, 2012. – S. 56.
10. Maletzke G. *Interkulturelle Kommunikation. Zur Interaktion zwischen Menschen verschiedener Kulturen* / G. Maletzke. – Opladen : Westdeutscher Verlag, 2012. – S. 141.
11. Müller-Jacquier B. *Persönlichkeit und Fremdsprachendidaktik* / B. Müller-Jacquier. – Uni Koblenz-Landau, 1999. – S. 60.
12. Neuner G. *Lerner orientierte Wortschatzauswahl und – Vermittlung* / G. Neuner. – München : Deutsch als Fremdsprache Verlag, 1991. – S. 76–83.
13. Storch G. *Deutsch als Fremdsprache. Eine Didaktik* / G. Storch. – Stuttgart, 1999. – S. 23.
14. Veith W. *Soziolinguistik: ein Arbeitsbuch mit Kontrollfragen und Antworten* / W. Veith. – Tübingen : Narr Verlag, 2002. – S. 31.
15. Was ist deutsch? *Stereotypen und Realitäten* / Boghdan Ginka, Roman Zine. – Ternopol : Boghdan, 2008. – S. 64–65.

References

1. Abdel-Qadir, G. 1999. *Spatzenmilch und Teufelsdreck. Interkulturelles Taschenbuch*. Berlin: Deutscher Taschenbuch Verlag.
2. Broszinsky, S. 2011. *Interkulturelle Kommunikation: Missverständnisse- Verständigung*. Heidelberg: VS Verlag.
3. Fischer, H. D., and Uerpmann, H. 1999. *Einführung in die Deutsche Sprachwissenschaft*. München.
4. Fishman, J. 1975. *Soziologie der Sprache. Eine Interdisziplinäre Sozialwissenschaftliche Betrachtung der Sprache in Gesellschaft*. München: Max Hueber Verlag.
5. Günthner, S. 1993. *Diskursstrategien in der Interkulturellen Kommunikation. Analyse Deutsch-Chinesischer Gespräche*. Tübingen.
6. Kaelble, H. 1997. *Fremde Freunde. Araber, Franzosen und Deutsche vor dem 21. Jahrhundert*. München.
7. Knapp, K. 1996. "Interpersonale und Interkulturelle Kommunikation". In *Interkulturelles Management*, herausgegeben von Niels Bergemann, und Andreas Sourisseaux. Heidelberg.
8. Kühn, P. 2006. *Interkulturelle Semantik*. Köln: Maximilian Verlag.
9. Kuße, H. 2012. *Kulturwissenschaftliche Linguistik: eine Einführung*. Göttingen: Verlag Vandenhoeck und Ruprecht.
10. Maletzke, G. 2012. *Interkulturelle Kommunikation. Zur Interaktion Zwischen Menschen Verschiedener Kulturen*. Opladen: Westdeutscher Verlag.
11. Müller-Jacquier, B. 1999. *Persönlichkeit und Fremdsprachendidaktik*. Uni Koblenz-Landau.
12. Neuner, G. 1991. *Lerner Orientierte Wortschatzauswahl und – Vermittlung*. München: Deutsch als Fremdsprache Verlag.
13. Storch, G. 1999. *Deutsch als Fremdsprache. Eine Didaktik*. Stuttgart.
14. Veith, W. 2002. *Soziolinguistik: ein Arbeitsbuch mit Kontrollfragen und Antworten*. Tübingen: Narr Verlag.
15. Ginka, Boghdan, and Zine, Roman. (Hrsg.). 2008. *Was ist Deutsch? Stereotypen und Realitäten*. Ternopol: Boghdan.

Аджаби Яссин, Застровский Александр. Семантический уровень языковой личности. Особенности интерпретации слов арабской и немецкой языковыми личностями. Предложен опыт рассмотрения в межкультурном аспекте восприятия слов немецкой языковой личностью и его соответствия арабскому пониманию. Такие языковые отличия часто определяются в ходе коммуникативного процесса, что объясняет использование языковых действий и толкование употребляемых слов. В результате присутствующие восприятия осмысленно представляют определенные культурные, религиозные, социальные, национальные и языковые особенности участника коммуникации. В таких восприятиях перекрещиваются разные системы понятий и проявляются различные новые ассоциации. При восприятии немцами арабских слов изучается язык этой культуры, потому что язык отображает в первую очередь культуру определенного языкового общества. Значения таких слов достаточно часто понимаются неправильно, потому что их употребление не соответствует нормам / традициям другой культуры или социальной группы. На сегодняшний день эта проблема актуальна в отношениях между арабской и немецкой языковыми личностями. К появлению разных толкований слов арабами и немцами приводит довольно большое количество факторов, которые находятся в постоянной тесной связи с коммуникативным процессом, например, культурные, социальные, религиозные и политические события, которые определяются взаимодействиями и историческими отношениями между немецким и арабским обществами. Употребляя арабские слова, представители немецкого языкового общества по-разному понимают их значение: могут немного приукрасить значение слова, или интерпретировать его правильно, или же прибавить неоднозначный и некорректный смысл, как это часто происходит, когда, пытаясь показать свою осведомленность, коммуниканты употребляют иностранные слова немного на свой лад. Формирование и развитие языковой личности человека происходят в первую очередь в процессе интерпретации значений слов, потому что под интерпретацией этих понятий имеется в виду важная составная часть ее языковой индивидуальности.

Большое значение социальных факторов для формирования и восприятия языковой личности состоит в том, что язык среды обитания индивида передается ему путем социальных и языковых взаимодействий.

Ключевые слова: межкультурная коммуникация, языковая личность, интерпретация, восприятие, межкультурная семантика, интеракция.

Adjabi Yassine, Zastrovskiy Oleksandr. The Semantical Level of Language Personality. The Different Word Interpretation among the Arabs and Germans. In our article we try to elucidate the intercultural aspect of word interpretations from the point of view of German linguistic personality and the correspondence with the Arabic perception. The appearance of such linguistics differences are constantly to observe while process of communication that explain the relation between language behavior and interpretation of words. The consequence appearing are put intentionally certain cultural, religious, social, national and linguistic features of communicants in which meet different conceptual systems and new associations appear different. In the German perception of Arabic words is learned the language of a culture, because language reflects primarily the culture of ethnic groups. These word interpretations could sometimes be completely misunderstood because it is not related to the proper application of other Community language or social group. These phenomenons occur actually in the Arabic and German linguistics communities or social groups. Besides several factors take part in the appearance of words interpretations between Arabs and German during the communications process, for example cultural, social, religion and political incidents which are distinguished by constant mutual effects and reactions between Arabic world and Germany. By using Arabic words in a German context can be the meaning of word either comprehend other falsely interpreted and introduced in a context because of the considerable ignorance of the other communicant. Nowadays such observations are varying in different words and expression, particularly in the German and Arabic language behavior. The formation and development of language personality of a person occurs primarily through the process of interpretation of the meanings of words, because the interpretation of these concepts is understood as an important component of his linguistic identity.

The importance of social factors for the formation and perception of linguistic identity is that the language environment of the individual is transmitted to him through social and linguistic interactions.

Key words: intercultural communication, language personality, interpretation, perception, intercultural semantics, interaction.